AHEARNE CUP 25ÅR

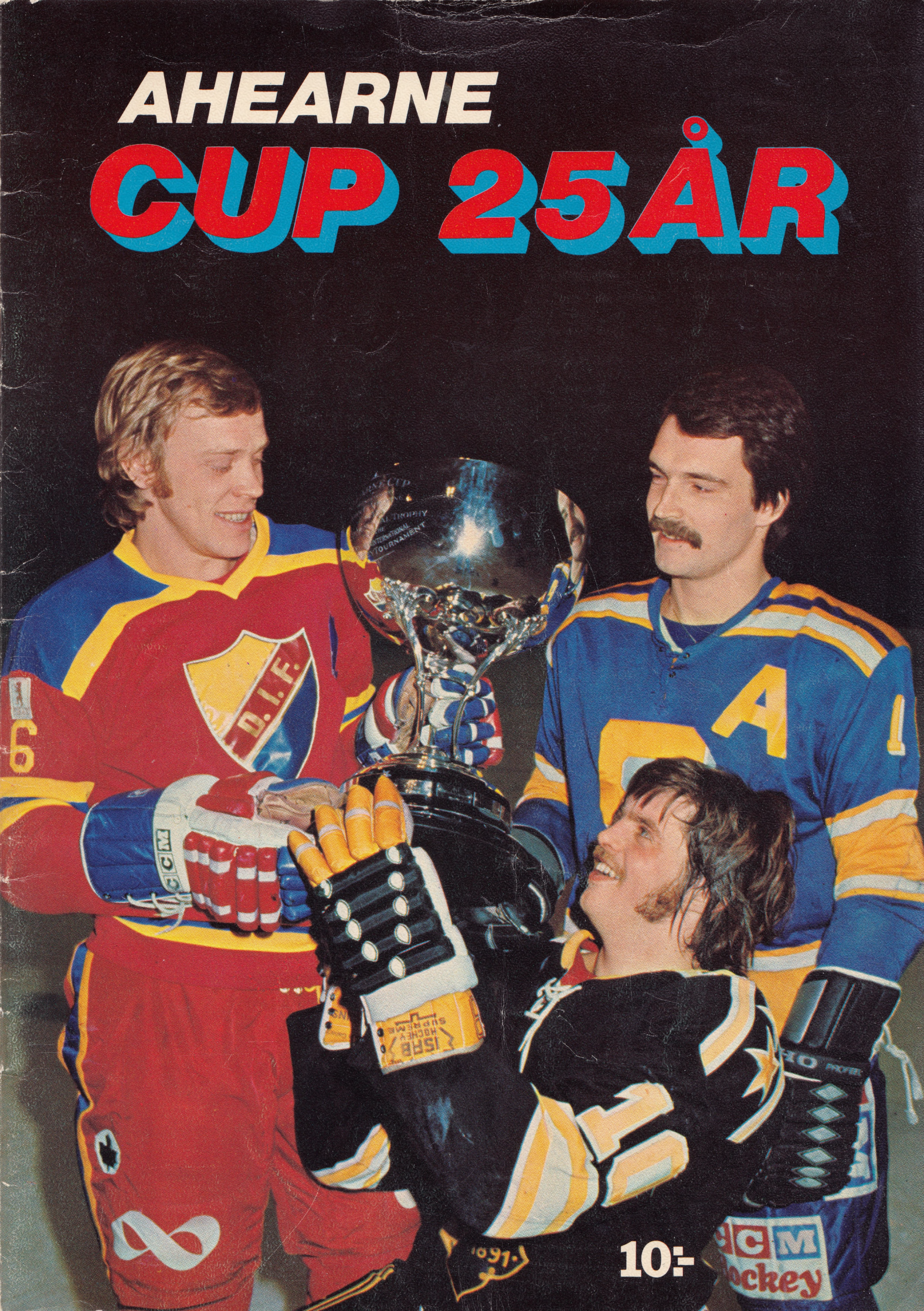

10:-

AHEARNE CUP 25 ÅR
Jubileumsskrift

Arrangör: Dagens Nyheter, Djurgårdens IF, Södertälje SK
Redaktör: Kjell Nilsson
Produktion: Hans Swedberg
Layout: Willy Yhr
Bilder, färg: Lars Groth, Dagens Nyheter och Stig Kenne, Fotokenne
Bilder, svartvitt: Dagens Nyheters bildarkiv
Tryckeri: Schweitz Offset, Stockholm, 1976

Ahearne Cup satte skridskor på svensk ishockey

Bunny Ahearne — idégivare till årets jubilar.

Ingen kan naturligtvis rätt värdera den betydelse som Ahearne Cup haft för svensk ishockey.

Men det är ändå alldeles klart att DN-turneringen varit en viktig injektion. Framför allt påskyndade den utvecklingen under 1950-talet, som var sportens kanske mest expansiva decennium.

Ishockeyn växte då till en vinterns nationalidrott och i hög grad bidrog de då ständigt återkommande besöken av kanadensiska lag att snabbt höja den svenska spelstandarden.

— Vi lärde mycket av proffsen under de första åren, säger Lasse Björn. De var våra magistrar. Vi såg hur de placerade sig på banan, hur de passade och sköt.

Han minns särskilt två spelare som han beundrade, centern Chick Zamick och backen Art Hodgins.

— Hodgins sköt en gång mål på oss från halva plan direkt efter tekning. Sånt kunde hända på den tiden.

Att klassen på vår ishockey var ganska medelmåttig under de första cupåren, framgår av att Tre Kronor svarade för det svenska deltagandet.

Trots det lyckades aldrig landslaget vinna någon gång. Ja, det inträffade faktiskt 1953/54 att två Englands-baserade kanadensiska lag, Harringay Racers och Wembley Lions, placerade sig före i tabellen.

Det var först 1957 som våra klubblag ansågs tillräckligt starka för att kunna hoppa in i turneringen. Men det dröjde först till 1959, innan Djurgården tog den första inteckningen i DN-bucklan.

Med 60-talets ingång inleddes en ny epok i turneringen. Nu krävdes det att Kanada skickade över sina bästa lag på amatörnivån och de förmådde hävda sig med den äran t.o.m. 1965/66. Sen har det i huvudsak varit ryssar på prispallen med några få undantag.

I dag håller inte kanadensarna utanför proffsligorna tillräckligt hög klass och hittills har det varit omöjligt för arrangörerna, trots stora ansträngningar, att locka över ett proffsgäng.

Det var dock nära i år. Boston Bruins farmteam Rochester, som spelar i AHL, divisionen närmast under NHL och tvåa i sin liga i fjol, hade således tackat ja men i sista stund satte ligans ledning stopp för utflykten.

Vi vet i alla fall att det finns ett stort intresse i proffslägret att vidga utbytet med Europa på klubbplanet.

— Vi har en hel del att lära av varann, förklarade många kanadensiska ledare efter Canada Cup i höstas.

Det är också viktigt för svensk ishockey att så fort som möjligt bredda samarbetet med kanadensarna och bryta det monopol, som ryssar och tjecker har i dag på det området.

Annars är risken stor att vi kommer på efterkälken, precis som utvecklingen gått mycket långsammare om vi inte knutit förbindelser med kanadensarna i början på 50-talet.

Från den synpunkten har Ahearne Cup en betydelsefull mission att fylla. Turneringen var ett ekonomiskt vågspel, då den startade.

Om inte Dagens Nyheter gett förbundet, som 1952 hade en budget på bara 67.000 kr, en garanti på 10.000 kr, hade en god idé kvävts i sin linda.

Nu, efter åratal av både ekonomiska och idrottsliga succéer, är det dags för förbundet att slå vakt om klubbarna och deras intressen.

Speciellt som det är ett utmärkt sätt för det att hjälpa sig självt.

Bobby Byström

Statsråden Sköld och Lange räddade Ahearne cup

Ahearne cup fyller 25 år, och jag tycker givetvis att det var som i går, när jag satt samman med Europeiska expresidenten John F. Ahearne på Bristol Hotel i Oslo vid OS 1952.

— Ni spelar så mycket "vänskapsmatcher" i Europa, sade Bunny. Den tiden är förbi. Det måste vara tävlingar med serietabeller. Titta på Spengler Cup i Schweiz. Det är den enda internationella turneringen som finns i Europa. Schweizarna sopar in massor av francs på den. Kan ni inte göra en lika bra turnering i Sverige

— Bra, sa jag, men vad skall vi kalla den?

— Jag lovar, sade irländskfödde Ahearne att sätta upp en magnifik pokal.

— Då kallar vi tävlingen "Ahearne cup", sade jag.

— OK. Cupen kommer.

Och nu har den vandrat i 25 år. Cupen i sig själv är inte någon skönhet. Ser ut som ett tvättfat på fot, men en del champis lär ha druckits ur den under årens lopp.

Det var alltså upptakten till Ahearne cup. På Bristol i Oslo 1952.

Polisassessor sökte mörda tävlingen

Så långt var allt gott och väl, men i Sverige har vi skattemyndigheter, som lär ligga i världsklass. Så när vi börjat lansera Ahearne cup med ekonomisk framgång, framför allt då för Djurgården och Södertälje, kom hotet från skattemyndigheterna.

Någon assessor i poliskammaren hade kommit underfund med att om amatörer mötte proffs, så skulle proffsen betala artistskatt enligt en bestämmelse av den 23 okt. 1908!

Visserligen hade en del proffslag i fotboll spelat i Sverige under den tiden, men ingen hade reagerat.

Men nu skulle Ahearne cup mördas.

Två ärriga Ahearne Cup-kämpar i samspråk vid prisutdelningen 1962. DN:s Rudolf "R:et" Eklöw (t.v.) och "Björnkattornas" lagkapten Steve Hrymnak.

På löpande band

Sedan den första stämningen ramlat ner på förbundskansliet, kom flera på löpande band. Det var inte bara Nottingham Panthers, utan även Streatham och Wembley Lions, som skulle sättas åt. De var "artister" allesammans, och skulle sålunda enligt gällande lagar från 1908 beskattas för

a) resorna tur och retur
b) dagtraktamenten, och
c) ev. vinstpengar.

Så det blev en jobbig tid för kansliet, och det hjälpte inte att Brittiska Ishockeyförbundet med Sir Victor Tate i spetsen och Bunny Ahearne lämnade garantier för att lirarna var — om inte snövita amatörer så dock "independents". Alltså hade fasta jobb, men lirade ishockey på lediga stunder. Så här kunde det lyda i yrkesförteckningen (i detta fall Streatham):

- R. H. Staplefor, bokhållare
- Sandy Fear, murare
- Ron Kilbey, sjöman
- Gordon Knutsson, tandläkare, etc., etc.

1/2 kilo utredningar

Som vanligt i dylika fall skulle det hela utredas, och alla vet ju hur dylika kommunala utredningar går till. Och vilken tid de tar. För sina "brott" mot 1908 års förordningar krävdes Svenska Ishockeyförbundet på över 20.000 kr, vilket inte vår kassa hade resurser till på den tiden.

Men när nöden är som störst, så är mången gång hjälpen närmast. Så ock denna gång. Min ordf. Helge Berglund, kände fotbollsbasen Gunnar Lange ganska väl, och en vacker kväll strålade vi samman och diskuterade framtiden.

För Gunnar Lange var denna minst av allt lovande. Svenska FF hade ju åtagit sig värdskapet för VM 1958, och med tanke på att där deltog lag från Uruguay, Paraguay, Mexico och Argentina, hade det inte varit så kul för fotbollförbundets kassör att betala ut deras resor, uppehälle, ev. vinstpengar etc. VM i fotboll hade för Sveriges del blivit ett minst sagt lysande fiasko.

Men Lange begrep snart farans egen vidd för hans eget förbund och för hans VM, så han satte raskt in en motattack, som svensk idrott än i dag har glädje av.

Inför Pontius Pilatus

Jag själv i egenskap av VU-ordförande i ishockeyförbundet blev stämd inför 16:e avdelningen av Stockholms rådhusrätt, och den ägde rum fredagen den 10 juli 1953. Eftersom jag själv aldrig stått inför rätta tidigare hade jag tillkallat min juridiske vän Arne Grunander som medhjälpare i nödens stund. Denna procedur tillkom alltså innan Lange och regeringen var inkopplad.

Det hela kom att röra sig kring om de deltagande spelarna från England var att betrakta som proffs eller inte. Vi lade fram alla de intyg vi fått från engelska förbundet, och påpekade för övrigt att frågan om proffs och amatörer var svår att lösa, och är det ännu.

Våra stackars ambulerande engelska lirare från Nottingham, Wembley och Streatham hade fått 1 pund om dagen (pundet stod då i 14:50). D.v.s. till mat och potatis. Och en eller annan bira — för svag efter engelska begrepp.

Nå efter halvannan timmas försök att tolka amatörreglerna i detta fall, avslutade domaren Gösta Berglund dagens förhandlingar med de visa orden:

— Eftersom amatörbegreppet tycks vara något svävande i berörda fall, så kommer domen att falla först om 14 dagar.

Då kom min replik, som jag aldrig glömmer:

— Herr domare, eftersom man sökt lösa amatörproblemet i idrotten sedan 1896, tvivlar jag på att ni kan lösa det på 14 dagar!

Allmänt skratt från referentbänkarna, men Berglund höll god min.

Per Edvin ingriper

Det började nu brådska för fotbollen 1958, och en fällande dom i ishockeymålet skulle praktiskt taget ha torpederat fotbollens VM 1958. Där rörde det sig inte om futtiga tusenlappar utan om miljoner.

Så det förvånade mig inte att Lange handlade raskt. Redan den 4 mars 1955 hade finansminister Per Edvin Sköld färdig en proposition, som slopade alla de antika dumheterna från 1908, och i stället föreslog regering och riksdag att om den svenske arrangören tillhörde Sveriges Riksidrottsförbund eller dess Olympiska kommitté, skulle gästande laget, vare sig amatöristiskt eller professionellt, vara befriat från artistskatt.

Den kungliga propositionen, undertecknad av Gustaf Adolf och Per Edvin Sköld är daterad den 4 mars 1955. Riksdagen godkände propositionen den 20/4 samma år.

Därmed var ju Svenska Ishockeyförbundets bekymmer ur världen, och Lange kunde hålla sitt glansfulla VM 1958 med 11 miljoners vinst utan att behöva betala artistskatten från 1908. Och svensk idrott har haft glädje av denna viktiga aktion sedan dess. Jag tycker att vi skall tacka nu framlidne Gunnar Lange för det.

R:et Eklöw

1967/68. Domaren Olle Wiking med en kanadick som visar upp sina nya tänder. Tänderna går aldrig ur . . .

Demonpromotor...

Bland många beteckningar, som hängts på Arne Grunander, tycker han förmodligen mest om att ha blivit kallad "Demon-promotorn" som en följd av hans insatser i samband med Ahearne cup. Att han senare kommit upp i smöret och gjort ännu större insatser som förbundsgubbe är en annan sak. Det är de första svåra födelsevåndorna kring DN-evenemanget om Ahearne cup som Arne helst minns. Ett djärvt försök att ge svensk ishockeypublik något nytt. Han blev Ahearne-cup-pappan med alla trådar i sin hand. Och därför extra betydelsefull att ha kontakt med. Men som många människor, som skall kombinera idrott med civilt jobb och därtill pyssla om en familj, hade Arne en "värdefull" förmåga att ibland helt försvinna från jordytan.

När det förr i tiden började brinna i knutarna kring Ahearne cup satt Arne där med alla trådarna och var omöjlig att få tag i. Till sina närmaste hade han sagt, att "jag ringer i morgon" och då var det midsommardags i Sverige. Han ringde vid tiden för Lucia. Alltjämt med alla trådarna i sina händer. Varpå hans omgivning beordrades att sätta fart. Att svara på brev är något som han definitivt inte gör. Det är en underbar princip, som förhindrar många missförstånd, förklarade R:et för honom i samband med en 50-årshyllning.

Innan Arne Grunander kom så här långt, framträdde han under smeknamnet "Grynet" som pingisspelare i Minerva och skolspelare i Norra latins Kronprinslag i fotboll. Fick faktiskt några tillfällen att avslöja sig i Djurgårdens div. II-lag i fotboll, men började då bli lik en professor och aningen tankspridd, när han skulle centra in från sin högerkant. Ofta fick motståndarbackarna klä av honom bollen i stället.

I stället åkte han in i Djurgårdens administration, fick bli bas för ishockeyn, när fotbollssektionen inte längre ville ha med puckargubbarna att göra, och lyckades att från avbytarbänken bidra till att Djurgården gick upp från gärsgårdsserien ett par pinnhål i den högre ishockeyvärlden.

Allison

Det var så det började . . .

Det var ingalunda att komma till ett dukat bord, när vi bestämde oss för att göra något stort av det här med Ahearne cup. Tvärtom fanns det väl dom som misströstade och trodde att vi tagit oss vatten över huvudet, när vi i Djurgården och Södertälje övertog arrangemanget på egen hand för att med Dagens Nyheters väldiga stöd i ryggen få projektet att leva vidare, berättar Arne Grunander.

Det var nämligen så från början, för så där en 25 år sedan, att de mer etablerade klubbarna Hammarby, AIK och Göta gått till senare saligt avsomnade Stockholms-Tidningen för att göra en stor internationell turnering. Vi i Södertälje och Djurgården skulle få vara med på ett hörn, och så skulle Ishockeyförbundet också stötta upp evenemanget. Som jag vill minnas var det massor med motigheter i början, och slutet på visan blev att Stockholms-Tidningen vacklade och hade svårt att komma ut med garantipengarna och att de tre storklubbarna gav oss sin välsignelse om vi ville överta hela klabbet.

Så blev det. Folke "Masen" Jansson i Södertälje och jag för Djurgårdens del klev upp till R:et Eklöw på Dagens Nyheter, som fått bucklan från Bunny Ahearne med fria händer att göra vad han ville med den. Vi var snabbt överens om riktlinjerna, sökte sanktion hos förbundet för matcher mot det engelska proffslaget Nottingham Panthers och sedan var det "bara" att köra i gång. Naturligtvis måste vi ha det ihop med förbundet, som gärna ville vara med och dela kosingen mot det att vi fick ha Tre Kronor att bjuda på. Det betydde 50 procent åt förbundet och lika mycket till oss. Det blev slantar över. Ungefär 10.000 kronor pr klubb. Allt var frid och fröjd tills Helge Berglund tvingades "tycka till" och då kom underfund med att vi klubbar inte skulle ha några priv i legier med Tre Kronor som det stora dragplåstret . . .

Jag vet inte om han rått räknade med att hela turneringen skulle spricka om vi inte hade landslaget att bjuda på. Men vi klubbar fortsatte ett par år. Det mesta gick på kryckor. Huvudsakligen var det vi i Södertälje och Djurgården, som drog det tunga lasset, och undan för undan mognade tanken att vi borde vara ensamma om Ahearne cup. Mycket fult tänkt av oss, och vi fick också omgående straffet att bli uteslutna ur Stockholms-Alliansen!

Vi körde dock vidare i egen regi och det kom både goda och mindre goda år, men med Dagens Nyheters förnämliga reklamapparat bakom oss var vi alltid garanterade att den ekonomiska sidan skulle gå att föra i hamn. Jag vill minnas att AIK gjorde en framstöt att bli med i turneringen igen men vi valde nu våra egna drömlag och föredrog i detta skede Leksand. Naturligtvis förbättrade det inte våra kontakter med AIK men livet gick i alla fall vidare och senare har ju också AIK fått vara med och leka igen på våra ekonomiska villkor.

Vi var ett rätt litet antal ledare, som höll i trådarna från första början. Södertälje bidrog med "Masen" Jansson, Göte Dahl, Nisse Pettersson/Sivemar och Allan Pettersson, medan vi i Djurgården ställde upp med Sigge Bergh, Lasse Lindgren, Lasse Nordwall och mig själv. På den tiden levde

ishockeyn ihop med fotbollen i Djurgården men blev tydligen en för uppkäftig unge för att få vara kvar. Under Hans Garpes ledning kastade fotbollen ut ishockeyn, som fick bilda eget och det tror jag var en förståndig åtgärd för bägge parter. I varje fall tjänade ishockeyn på att styra och ställa i sitt eget hus.

Innan Ahearne cup blev den stora jul- och nyårsturneringen i svensk och internationell ishockey hade vi massor med vedermödor. En del av dem härrörde från det förhållandet, att vi inte hade någon ishall. Konstisen på Stadion var vår enda tillgång, men när det regnade och snöade stod man där med hjärtat i halsgropen och undrade om folket skulle våga sig ut i busvädret.

Vad som spetsade till de första turneringarna var förstås de engelsk-kanadensiska lagen. Dessa hade byggts upp av Bunny Ahearne som en plattform för hans egen verksamhet i London. Han importerade gamla proffs från Kanada och blandade ihop dem med diverse stuvbitar i några klubbar, som han hoppades skulle gå hem hos den brittiska publiken på de konstishallar, som växte upp i några städer. Där fanns Harringay Racers, Nottingham Panthers, Brighton Tigers och Wembley Lions för att nu nämna de mest kända. Alla är förresten numera "döda". Ahearnes projekt gick aldrig riktigt hem i konkurrensen med den engelska ligafotbollen.

Bakom pantrarna från Nottingham vill jag minnas stod några bryggeridirektörer och dessa var barnsligt roade av att komma över till Stockholm för att studera både nattliv och — Drottningholms historiska teater. Där var de särskilt intresserade av att få uppleva hur den konstgjorda åskan fungerade i form av en del stora kullerstenar, som sattes i rullning genom en sinnrik manöver från Gustaf III:s tid. Varje år som bryggerigubbarna kom till Stockholm hade de ett besök på teatern inbokat och det gällde att i förväg se till att åskan skulle fungera.

Andra hågkomster har jag dock i första hand från själva ishockeyn. Först den nervösa uppläggningen med böner till högre makter att vi skulle skyddas från regn och snöblask och vidare nya böner till alla tidningar i "Klara" att de skulle vara välvilliga med reklamen trots att Dagens Nyheter stod bakom våra arrangemang. Efter varje match sammanträdde jag och Djurgårdssekreteraren Kalle Liliequist och fabulerade diverse artiklar om nästa dags stora händelser, varpå vi i ösregn omväxlande med isande kyla åkte runt med våra opus och övertygade nattredaktörerna om att de äntligen fått något att göra stora rubriker på . . .

Bland mängden av minnesrika matcher kommer jag särskilt ihåg en mellan Sovjets landslag och Wembley Lions. I förspelet var det sagt att Djurgården skulle slå Södertälje för att vi skulle komma i final mot Wembley, men så gick vi på en mina och förlorade mot Tälje. R:et kom som ett rytande lejon emot mig och undrade vad jag var för en jävla promotor . . . Nu var hela finaldagen en enda stor miss. När sedan Sovjet snabbt tog ledningen med 3—0 mot "Lejonen" blev R:et inte gladare och röt ut ännu mer av sin ilska. Man var inte vatten värd.

Men när Sovjet nått fram till hela 7—0 började jag bli bönhörd av högre makter. Undan för undan vaknade kanadickerna till liv — kanske hade de varit ute och firat lite väl hårt natten innan . . . — och plötsligt vände matchen. Det blev både ett och två mål bakom ryske målvakten och så kom också en kvittering till 7—7 i en dramatisk historia, som tände publiken. När sedan kanadickerna även hann med ett 8:e mål och vann med otroliga 8—7, innebar det att vi i stället för två lag i en final hade fyra lag på samma poäng inför sista speldagen.

— Tyckte du inte vi ordnade detta rätt bra, måste jag i det läget pika R:et med utan att han såg särskilt tacksam ut. Men han skällde i alla fall inte mera på mej.

Match på klubbnivå i Ahearne Cup i 1963/64 års turnering. DIF—SSK 3—3.

Blomma i efterskott

Ser man mera seriöst på dessa första år i samband med Ahearne cup innebar de ett genombrott för svensk ishockey på internationell nivå. Därför skall Bunny Ahearne ges ett extra erkännande för sin idé att i Europa satsa på kanadensiska halvproffs och låta dessa visa upp sig i vår turnering. Det stod liksom ett mystiskt sken kring kanadickerna och svenska folket sprang gärna benen av sig för att få konstatera om det rörde sig om människor eller djur, om fenomen eller bara slagskämpar.

Men visst var de nyttiga för de lärdomar våra spelare kunde skaffa av deras sätt att "vara" och några av dem kom ju också att engagera sig i svenska klubbar. När vi bytte kanadicker mot ryssar och tjecker blev det väl inte lika publikvänligt. "Pang på rödbetan" som kanske kan sägas vara kanadensarnas paroll gick alltid hem. Publiken blev ofta tvärförbannad men kom igen i dubbla massor till nästa match . . .

Arne Grunander

AHEARNE CUP FYLLER 25

DET BEGAV SIG ALLTÅ I FEBR 1952. DELTAGANDE LAG I DEBUTEN VAR KANADA, USA, TRE KRONOR, LEJONEN. MATCHERNA SPELADES PÅ STADION. BANAN LÅG FRAMFÖR STÅPLATSLÄKTAREN, RÖRLIG LÄKTARE MITT-EMOT. LEJONEN VAR ETT SVENSKT B:LAG. TRE KRONOR – USA DROG 13.000 (!). KANADA VANN FÖRE TRE KRONOR.

1954

BLÅSTE DET FULL SNÖSTORM NÄR TRE KRONOR MÖTTE HARRINGAY RACERS. EFTER EN STUNDS ISHOCKEY-PARODI STOPPADES MATCHEN. ÅTTA VAKTMÄSTARE RYCKTE IN MED SKOVLAR, DOM FICK HJÄLP AV SAMTLIGA SPELARE SOM KÖRDE HÅRT MED SPADAR. NÄSTA ÅR FLYTTADE AHEARNE CUP TILL NYBYGGDA IS-STADION PÅ JOHANNESHOV. TVÅ JÄTTELÄKTARE MEN ÄNNU INGET TAK.

S.K. SKETCHER

HAR GIVETVIS UTSPELATS I ALL OÄNDLIGHET.

1963

FICK VI UPPLEVA DET SANNA KALASGÅNGET -- ETT KANADENSISKT LAG MED ETT NAMN SOM PASSADE PRECIS. LAGET HETTE "DRUMHELLER MINERS". EFTER 10 MINUTER PÅ ISEN VAR DOM MÖGNA ATT DÖPAS TILL "DRUMCARNA FRÅN DRUMHELLER". DET VAR EN SAMLING SLAGSKÄMPAR SOM INTE KUNDE ÅKA SKRIDSKOR, DOM KUBBADES ISTÄLLET.

ETT BRA NUMMER GJORDE SÖDERTÄLJE-MÅLVAKTEN KJELL SVENSSON I EN MATCH MOT SPARTAK PRAG 1962. SÖDERTÄLJE LEDDE I SLUTMINUTERNA 4-3, TJECKERNA TOG UT MÅLVAKTEN. KJELL SNEEK FÖRST SOM EN BETATT FÖR ATT LURA SINA KOMPISAR -- ÅKTE SEDAN UT EN BIT MED EN PLOCKAD PUCK OCH KUPPTE IN 5-3 TVÄRS ÖVER PLAN.

TVÅ TOPP-FIGURER FRÅN 50-TALET. "BUNNY" AHEARNE, INT. HOCKEY-RAMP OCH VSEVOLOD BOBROV, DEN FÖRSTA RYSKA ISHOCKEYNATIONEN. B. VAR EN STOR DIVA MEN ACK! VILKEN LIRARE.

EN LÖSSLÄPPT FIGUR VID NAMN SYVERSON JAGADE VID ETT TILLFÄLLE EN DOMARE RUNT BANAN MED VILDA KLUBBSLAG. IDEL SKANDALMATCHER.

NÄSTA ÅR

VAR DET DAGS IGEN, DRUMMONDVILLE EAGLES! DÄR FANNS EN GLASÖGONPRYDD VANSINNESLIRARE, JEAN THERRIEN. VAR 10:DE MINUT FICK HANS KOMPISAR HÅLLA FAST HONOM. HANS SMEKNAMN HEMMA I KANADA VAR "KANIBALEN"...

SVERIGE HAR NU "STOCKHOLM OPEN", EUROPAS "TYNGSTA" INOMHUS-TURNERING.

VIDARE DN-GALAN, VÄRLDSELIT I FRI-IDROTT.

"SCANDINAVIAN ENT. OPEN" I GOLF, NÄST BRITISH OPEN EUROPAS STÖRSTA TURNERING

SAMT "AHEARNE CUP" EUROPAS STÖRSTA TURNERING FÖR KLUBBLAG.

Målet med stort M

Målet med stort M i Ahearne cup. Vem har gjort det? Jo, en målvakt . . .

Kjell Svensson är unik i svensk ishockeyhistoria. Annandag jul 1962 gjorde han 5—3 på tjeckiska Sparta.

Snopna tjecker tittade långt efter pucken. Södertäljespelarna hade också svårt att tro på vad man såg. Sedan bröt årets gapskratt ut på Johanneshovs Isstadion.

Kjell Svensson berättar om den märkliga fullträffen.

— Vi ledde med 4—3 och det var kanske ett par minuter kvar att spela. Tjeckerna satsade allt på att kvittera. Man tog ut sin målvakt, och var således sex utespelare på banan.

— Jag gjorde mina lagkamrater uppmärksammade på detta, samtidigt som tjeckerna sköt ett skott. Jag plockade ned pucken och lade den framför mig, i samma ögonblick såg jag att det fanns en bra chans att skjuta mot den tomma tjeckiska buren. Jag åkte ut fem meter med pucken framför mig, och med ett handledsskott sköt jag i mål. Det var inte något panikskott, jag hade klart för mig vart jag skulle skicka iväg pucken.

Därmed var tjeckerna knäckta och Södertälje kom senare att spela en direkt final, som man förlorade mot Djurgården.

— Jag har aldrig hört talas om att en målvakt varken förr eller senare gjort mål i svensk ishockey, säger Kjell. Däremot hade jag svarat för flera målgivande passningar. Det var skott med kaliber på den tiden hos målvakterna.

— Man har svårt idag att tänka sig ett mål av en hockeymålvakt?

— Jag anser att dagens målvakter inte alls kan skjuta så bra som vi gjorde. Dagens målvakter är mera puckmotare, vad jag saknar är gårdagens målvakters förmåga att kunna skjuta och att åka skridskor bra. Vi var som en tredje back. Just styrkan i benen som gav goda skridskoåkare märkte man hos målvakter som Curt Larsson och "Honken" Holmqvist t.ex.

— Men dagens målvakter har väl också sina förtjänster?

— Ja, absolut. Det skjutspå ett annat sätt idag, målvakterna måste vara mycket reaktionssnabba. Men, som sagt: lite bättre skridskoåkning och förmåga att skjuta iväg pucken skulle inte skada.

— Har du inte möjligheter att pränta in det i dina egna målvakter i SSK?

— Det är svårt att ändra på något som de har med sig när de kommer till laget.

Kjell Svensson har hunnit med en hel del matcher under årens lopp i Ahearne cup. Och han har inte bara gjort mål, han utmärkte sig en gång för att sparka en ryss i ändan.

— Och jag minns också en match mellan kanadensiska Drumheller Miners och Brynäs, när domaren "Ersan" Wilkert var verkligt illa ute. Det var nästan så kanadicken Henry Syverson jagade honom upp på läktaren. Det var en upprörd back som jagade domaren runt, runt och måttade ett slag. Efter den matchen slutade visst "Ersan" helt att döma.

Kjell Svensson är inte längre Södertäljes tränare. Det är från och med i år Curre Lindström. Men Kjells ande svävar fortfarande över laget. Han finns med som rådgivare, ibland sitter han uppe på läktaren för att få bättre överblick, men rätt som oftast dyker han upp i båset när det hettar till.

— Det är en stor omställning för Curre Lindström att komma från div. I-laget Hammarby till elitseriens Södertälje. Som att komma från amatörteater till professionell. Jag anser att det är bra att jag finns med som rådgivare till Curre, en inskolning kan man kalla det för. Jag skall inte vara någon sorts övervakare, utan ett stöd för Curre. Men visst griper jag in, när jag märker att det håller på att gå galet. Men det gör det dessbättre inte alltför ofta.

Vi får väl se om det går galet eller ej för laget i Ahearne cups jubileumsturnering.

— Det är bra för oss att få internationellt motstånd, chanserna är annars väldigt små.

Stellan Kvärre

Vi lärde oss tänka rätt

— Ahearne cup innebar inkörsporten till ett riktigt ishockeytänkande i Sverige. Just därför har den här turneringen en alldeles unik plats i vår sports historia!

Bakom omdömet: Arne Strömberg, just nu bas i Västra Frölunda och med tidigare meriter från t.ex. Djurgården (SM-guld 1959 och 1960 samt Ahearne cup-seger 1960), Färjestad och Landslaget Tre Kronor (tio framgångsrika år).

Arne är uppfostrad i Stockholmsishockeyn, där han även gjorde sig känd som hårdför back hos bl.a. MP, en gång allsvensk klubb i spelet med rak klubba och puck. Han har därför följt just Ahearne cup på nära håll.

Vi ber Arne tänka till och försöka gallra fram de allra största cupprofilerna i hans ögon.

Han nämner en mängd namn. Men fastnar för de här:

"Sven Tumba, tidernas profil i svensk ishockey och den givna medelpunkten i 50-talets mästargigant Djurgårdens IF. Tumba tände alltid extra mot internationellt motstånd. Och publiken riktigt tjöt när han stormade fram över isen."

"Backparet Roland Stoltz och Lasse Björn, även de som bäst under Tumba-epoken i Djurgården och Tre Kronor."

"Den ryska A-kedjan från 1955 då CCCP:s landslag vann Ahearne cup-trofén. Kanonkedjan bestod av herrar Bobrov, Shjuvalov och Babitj. Vilken skridskoåkning!"

"De transatlantiska inslagen — givetvis. Jag minns främst Joe Schack och Bill Glennie, Harringay Racers, Les Anning, Kenny Booth och Les Strongman, Wembley Lions samt den mycket offensive backen Gerry Watson, Nottingham Panthers. Alla dessa spelare gav oss svenskar enormt mycket. Vi lärde något av den transatlantiska hockeykulturen. Just kanadensarnas fina spel i Ahearne cup bildade skola."

"Vi lärde forechecking"

Uttryck som box play (koncentrerat försvarsspel), forechecking, backchecking och power play (koncentrerat anfallsspel) började användas på och kring svenska arenor.

— Vi lärde oss att organisera spelet. Vi europeer spelade ju en hemvävd hockey, formad efter vårt kynne och sinne för bollspel. Kanadensarna, som i Ahearne cup dök upp i de engelska proffslagen (t.ex. Harringay, Wembley Lions, Nottingham Panthers) var alltid lika tända i DN-cupen.

Kanadensarnas målvaktsspel, deras förmåga att ta ut motståndarna i närkamperna samt rakt-på-mål-spel med kalla avslutningar imponerade på alla. Våra svenska individualister kom ofta i skuggan av dessa egenskaper.

— Ibland låg de transatlantiskt dominerade lagen i underläge spelmässigt. Men så satte de in ett jätteryck, det sa pang, pang — och de hade vunnit matchen, konstaterade Arne Strömberg.

Tidernas upphämtning

Såväl 1958—59 som 1959—60 var Djurgårdens lag så bra att det slog Wembley Lions. Men först 1960 blev det slutseger för svenska mästarna — en historisk triumf. Den första för ett svenskt klubblag i cupen.

— Inte minst när vi spelade storartat och 1958—59 besegrade Wembley med 3—2 i en dramatisk match, sitter kvar i minnet. Tumba var en given huvudrollsinnehavare förstås, skrattar Arne.

Den förre landslagstränaren vill dock lyfta fram matchen mellan Sovjets Vingar och Wembley Lions 1958—59 som cupens mest otroliga händelse.

— Ryssarna spelade ut transatlanterna och ledde efter halva fighten med 8—2. Men "Lejonen" gav inte upp. När slutsignalen ljöd på Stockholms Stadion trodde åskådarna knappt sina ögon: "Lejonen" jublade som segrare, 10—8 stod det på resultattavlan!

"Ett framtida värde"

Ahearne cup har alltså bidragit starkt till ishockeyns genombrott i Sverige. Dess framtid då?

— Vi ska verkligen värna om klubbturneringarna med internationella inslag. De bryter mot serieharvandet, ger klubblagen nya, värdefulla impulser. I framtiden ser jag Ahearne cup som ett tillfälle att mäta oss med t.ex. proffslag från de nordamerikanska ligorna NHL och WHA. Värnar vi om turneringarna nu räddar vi ett viktigt utvecklingsarbete!

Arne Strömberg kan tänka sig att Ahearne cup och Göteborgs Star cup i en framtid kanske vissa år måste förläggas till september (samma tid som Canada Cup alltså). Allt för att garantera inslag från NHL eller WHA.

Thorwald Olsson

Våra utländska gäster 1976

IFK Helsingfors

IFK Helsingfors gör i år come back i Ahearne Cup med ett lag som till stor del är förnyat sedan man senast deltog i DN-turneringen.

Efter sju feta år i Allfinskan — 3 guld, 2 silver, 2 brons — förvisades de stjärnprydda rödtröjorna till fjärde plats senaste säsongen.

Nu håller man på att bygga upp ett nytt lag under skicklige coachen Matti Väisänens ledning. Själv kan Väisänen inte leda sitt manskap i Ahearne Cup. Han är nämligen ansvarig tränare också för Finlands juniorlandslag som under julhelgen gör upp om VM-medaljer i Tjeckoslovakien. Med sig i VM har han två av IFK:s och Finlands mest lovande spelare, 18-åringarna Toimi Taimo och Raimo Hirvonen.

Stig Wetzell.

Det blir i stället biträdande tränaren Heikki Järn som leder helsingforsarna i Ahearne Cup. Heikki Järn, gammal landslagsback och mångårig kapten för IFK, har trevliga minnen från Ahearne Cup. I egenskap av IFK-kapten har han nämligen varit med om att motta Ahearne Cup-pokalen ur R:et Eklöws hand då IFK hemförde turneringen 1970.

Från de tiderna finns ännu några spelare med. Främst då storbacken Lalli Partinen som trots sina 35 år hör till de absolut främsta backarna i Finland. Övriga Ahearne Cup-segrare från 1970, som ännu hänger med, är Matti Murto, Kimmo Heino, Juhani Boström samt målvakten Jorma Virtanen.

Skickliga spelare har IFK fortfarande gott om, två landslagsyttrar, Esa Peltonen och Tommy Salmelainen, ingår i truppen. Tommy Salmelainen är ett kapitel för sig. Han har efter spel i USA, Österrike och Västtyskland kommit "hem" till IFK den här säsongen. Hans come back har blivit en succé med landslagsplats som belöning för en fint genomförd höstsäsong.

IFK tar Ahearne Cup som en idealisk form av uppladdning inför vårspurten i Allfinskan. IFK kämpar om en plats ovan strecket, dvs. för en plats i play-off. Ahearne Cup-matchningen skall ge rödtröjorna den rätta matchrytmen.

IFK Helsingfors har alltid tyckt om ett aggressivt transatlantiskt spelsätt. Den stilen är man fortfarande inne på, det dånar i sargen när herrar som Lalli Partinen, Tommy Salmelainen eller Timo Parkkonen sätter skuldran till.

Dynamo, Moskva

Så kan DN-cupen, Ahearne cup, hälsa det sovjetiska mästarlaget Dynamo från Moskva välkomna för tredje året å rad! Titelförsvararna de två senaste cuperna.

DN-cupens 25-årsjubileum vill **Dinamo,** som klubben egentligen heter i ordagrann svensk översättning, naturligtvis inte missa — även om man blir tvungen att sända en trupp utan sina främsta ess, som medverkar i A- och B-landslagen.

Dynamo Moskva som segrade i det allra första sovjetmästerskapet i hockey 1946—47 är ett "fackföreningslag" som så många andra topplag i sovjethockeyn — Dynamo står under milis-, brandkårs- och gränsskyddsväsendets beskydd!

Vilket lag mönstrar då Dynamo med till DN-cupen? Och hur pass försvagade blir man utan sina toppspelare som har match-dueller med kanadaproffsen?

Så länge, varken A- eller B-landslaget till nyårsturnéerna inte är uttagna så vet man inte i skrivande stund vilka spelare som inte får tillfälle att följa sina lagkamrater till Sverige.

Men allt talar för att backarna Biljaletdinov och Vasiljev och kanske också Vitalij Filippov tillsammans med forwards som Alexander Golikov, Maltsev och Pjotr Prirodin bildar Dynamos A-landslagsstomme.

Och vilka unga lovande spelare Dynamo då än sätter in så blir det i varje fall inga duvungar. För samtliga har säkerligen fått känna på både en och två matcher i högsta ligan . . .

Utan att gräva allt för djupt i historien så bör man ha i åtanke att Dynamo har vunnit ligan som nämnts 1946—47 och 1954—55, blivit cupmästare 1953, 1972 och 1976 samt vunnit försäsongens viktiga tävling om Sovjetskij Sports pris 1964.

Men ingen gång har Dynamo fallit ur högsta ligan, utan tvärtom **aldrig** placerat sig sämre än femma(!) vilket vittnar om deras jämnhet och spelstyrka om något . . .

Slutligen några poänger om Dynamo Moskva:

Hälften av lagets spelare innehar militär officersgrad. 15 spelare(!) har titeln "Sportens Mästare av internationella klassen".

Av lagets nuvarande A-trupp har **13** spelare representerat A-landslaget genom åren.

Maltsev och Vasiljev innehar dessutom titeln: "Meriterad Sportens Mästare".

Förstemålvakten Vladimir Polupanov är mycket riktigt lillebror till förre landslagscentern i Firsovkedjan: Viktor Polupanov . . .

Lagets veteraner heter Anatolij Motovilov och Igor Samotjernov, båda 30 år, som spelat hela elva säsonger — ass. kapten Michael Titov, 27, har tio säsonger i Dynamo.

"Masen" Jansson, Södertälje

— Han är kompisen, när han ska vara kompis — han är ledaren när han ska vara ledare.

Ovanstående är en mångfaldigt spridd uppfattning om Folke "Masen" Jansson, 59 — ja, det är "Masen" som egentligen är Södertälje SK. Stor grabb nr 25 i svensk ishockey, två gånger svensk mästare (1941 och 1944), landslagsman åren 1937—1946. Medlem i landslags-UK 1949—1959 med två VM-guld 1953 och 1957 som tunga meriter. Sedan 1962 Mr. Södertälje på ledarplanet — otaliga är de gånger Ahearne Cup-arrangörerna lyssnat till "Masens" ord och funnit — ja, "Masens" synpunkter är nog de riktiga.

Naturligtvis har "Masen" varit med och dragit upp riktlinjerna för jubileumsupplagan av Ahearne Cup — som den gode strateg "Masen" alltid varit står i kulissen en "kronprins" på väg att axla "Masens" ledargärning — namnet är Richard Fagerlund som nog blir Tälje-hockeyns främsta språkrör i framtiden.

Pelle Bergström, Djurgården

"Pelle med cigarren" — under svensk landslagshockeys "guldålder" på 60-talet var Djurgårdens Pelle Bergström Tre Kronors omåttligt populära lagledare. Den korta och litet runda mannen var Pelle med ett helt hockeyälskande folk — i reklampelare och på affischer syntes en godmodig äldre herre med högt hårfäste göra reklam för en viss cigarrsort — det var Pelle Bergström!

Den cigarrökande gentlemannen kom snabbt ned på jorden — pollenkungen Gösta Carlsson i Rögle utanför Ängelholm lyckades med konststycket att sno åt sig Tre Kronors manager.

Med Göstas miljoner skulle Pelle göra Rögle till svenska mästare — den vackra drömmen sprack, Gösta Carlsson sålde till Ängelholm och Pelle bitter och besviken flyttade tillbaka till Stockholm — till Djurgården och Svenska Hockeyförbundet — och till Ahearne Cup.

Nu har Pelle DN-turneringen på sina fem fingrar — ekonomi och spelprogram, det är något som Pelle Bergström kan diskutera en hel kväll — över en god cigarr förstås. Även Pelle har sin "kronprins" — Hasse Swedberg reklamman, och lagledare för Djurgårdshockeyn. En ledare vars målsättning givetvis är denna — Djurgården snarast till Elitserien!

AIK

AIK står fortfarande, efter idoga försök, utan inteckning i DN-bucklan. I jubileumsupplagan tycks förutsättningarna vara de bästa på mycket länge. Redan innan Elitseriestarten ansåg AIK:s skicklige tränare Anders "Ankan" Parmström, att årets lag måste "in" bland de bästa AIK-lagen någonsin. Elitserien har inte heller motsagt det påståendet. Det är därför med viss förväntan vi emotser AIK:s kvalitetsprov i högsta internationell konkurrens.

Kent Nilsson, tidigare Djurgården och Thomas Gradin, tidigare MoDo, är AIK:s affischnamn utåt men där finns också andra som förtjänar extra uppmärksamhet. För "Hovet"-publiken är givetvis Rolf "Råttan" Edberg en kär bekantskap. Sveriges "bäste" forecheckare, anser tränare Parmström. I avdelningen framtidsmän hör unge backen Bo Ericsson hemma. Vägen till Tre Kronor ligger utstakad för Bosse — om han själv vill . . .

Djurgården

Djurgården brukar ha lätt att "tända" till i sin egen turnering — det har publiken fått uppleva mer än en gång. Under jubileumsåret dväljs arrangörsföreningen i div. I östra — en vistelse som ska bli ettårig — hoppas och tror de täta skarorna av DIF-supporters.

— Ahearne Cup blir ett fint tillfälle för oss att mäta styrkan med tabellmässigt bättre lag, säger tränaren Hasse Mild. Samtidigt skapar den tempohöjning som turneringen utgör fina erfarenheter för vårt unga lag, säger DIF-tränaren, något som kan bli värdefullt i förhoppningsvis kommande play off och kvalspel till Elitserien.

Frånsett Kent Nilsson och Lars-Göran Nilsson, båda till AIK, mönstrar Djurgården i stort samma manskap som fick ta det nesliga steget till div. I. Forwarden Claes-Göran Wallin är skarpskytten och Björn Palmqvist dirigenten. Målvakten Peder Nilsson ett "lås" längst bak som skulle ha en plats i vilket Elitserielag som helst.

Södertälje

Södertälje skuggar Djurgården i Ahearne Cup:s maratontabell — en triumf i årets jubileumsturnering skulle innebära att Södertälje övertar ledningen.

— Och det är något vi siktar på i Södertälje, och visst är det upplagt för ren final sista dagen, den 30 december, Södertälje—Djurgården i Scaniarinken, ler Rickard Fagerlund, eldsjäl för hockeyn i Södertälje.

Spel- och styrkemässigt har Södertälje utan tvekan kapacitet att slåss om den 25:e DN-bucklan. Landslagets män i försvaret som Björn "Böna" Johansson och Mats Waltin, samt anfallets slitvarg Kjell-Arne Wikström utgör närmast en garanti för det.

Södertälje är f.n. det enda laget i Elitserien som innehåller spelare från tre olika länder. Milt Black, Kanada, har till den här säsongen fått sällskap av den finländske stjärnspelaren Timo Turunen. En kosmopolitisk blandning som kan ge slutseger i Ahearne Cup.

Gammalt och nytt i Ahearne Cup:s jubileumsupplaga. AIK:s Kent Nilsson, 20, tar ett vänskapligt nappatag med Södertäljes Stig-Göran "Stisse" Johansson, 34.

DOMUS
CCM
CCM
CCM
CCM
500 XL
RYON

Ahearne C

Dynamo, Moskva

Sovjetmästare 1947, 1954
Cupmästare 1953, 1972, 1976
Ahearne Cup-segrare 1975, 1976

Målvakter: 1 Sergeij Babariko
22 Vladimir Polupanov

Backar: 24 Zinetul Biljaletdinov
6 Valerij Vasiljev
10 Valerij Nazarov
9 Vladimir Orlov
25 Vladimir Pervuchin
4 Alexader Filippov
3 Vitalij Filippov

Forwards: 12 Anatolij Belonozjkin
17 Alexander Golikov
19 Vladimir Devjatov
21 Evgenij Kotlov
11 Alexander Maltsev
14 Sergeij Melikov
15 Anatolij Motovilov
8 Pjotr Prirodin
20 Jurij Reps
18 Igor Samotjernov
7 Alexander Sevidov
16 Viktor Semenov
13 Michail Titov

Chefstränare:
Vladimir Vladimirovitj Jurzinov

IFK Helsingfors

Finländska mästare 1969, 1970, 1974
Ahearne Cup-segrare 1970

Målvakter: 1 Stig Wetzell
21 Jorma Virtanen

Backar: 3 Lalli Partinen
5 Seppo Pakola
7 Martti Immonen
12 Kimmo Heno
15 Jorma Immonen
22 Pentti Karlsson
23 Pertti Lehtonen

Forwards: 6 Esa Peltonen
8 Harry Rindell
10 Antti Ravi
11 Timo Parkkonen
16 Seppo Urpalainen
17 Matti Murto
18 Henry Saleva
19 Juhani Boström
26 Tommy Salmelainen

Tränare: Heikki Järn
Lagledare: Frank Moberg

Djurgårdens IF

Målvakter: 15 Peder Nilsson
23 Reino Sundberg

Backar: 2 Jan Andersson
3 Jan-Åke Danielsson
4 Jimmy Haglund
7 Lars-Åke Gustavsson
9 Leif Svensson
10 Anders Rylin
11 Steve Cardwell
19 Thomas Eriksson
22 Ralf Sundberg
25 Bertil Karlsson
26 Claes Norström

Forwards: 5 Hans Särkijärvi
6 Stig Larsson
8 Kent Bengtsson
12 Peter Gudmundsson
13 Claes-Göran Wallin
14 Björn Palmqvist
16 Michael Andersson
17 Tommy Eriksson
18 Arne Orrestedt
20 Peter Wallin
21 Sören Johansson
24 Per-Allan Wikström

Tränare: Hans Mild
Lagledare: Hans Swedberg

TÄVLINGSBESTÄMMELSER

Segrare i Ahearne Cup är det lag som uppnått högsta antal poäng vid seriens slut. Vid lika poäng räknas inbördes möte. Om ej heller då ordningsföljden kan fastställas, räknas först målskillnaden, därefter målkvot och i sista hand företas lottning. Svenska Ishockeyförbundet utser domare. Tävlingsledningen består av Pelle Bergström, Djurgården, Folke Jansson, Södertälje och från Dagens Nyheter Bobby Byström.

CUP BLEV ASKKOPP

I likhet med engelska cupen i fotboll, som varit på villovägar i olika sammanhang och även stulits, har Ahearne cup ibland haft en viss förmåga att försvinna. Det är nämligen så att bucklan är för stor att följa med till utlandet, när ryssar, tjecker och som tidigare engelsk-kanadensare vunnit. Därför får trofén parkera i Stockholm. De gånger Djurgården vunnit har priset installerats i föreningens förnämliga prissamling på Stadion, men vid de utländska triumferna har bucklan varit på drift. Ett år ledde de i sista stund, samma dag som prisutdelningen skulle ske, gjorda efterspaningarna till Ishockeyförbundets kansli, där bucklan hittades som en väl använd askkopp.

up 1976

Södertälje SK

Målvakter: 1 Sven Malmborg
2 Michael Collin
27 Åke Andersson

Backar: 4 Jan-Erik Dantoft
3 Arne Carlsson
5 Sverker Torstensson
6 Björn Johansson
10 Mats Waltin
13 Bengt-Olov Eriksson
16 Rolf Nilsson
20 Christer Karlsson
24 Raoul Krigholm
25 Kalle Lilja
30 Michael Svehn

Forwards: 7 Stig-Göran Johansson
8 Anders Kallur
9 Göran Ignell
11 Glenn Johansson
12 Milt Black
14 Kjell-Arne Wikström
15 Stefan Andersson
17 Timo Turunen
18 Dick Yderström
19 Dan Landegren
21 Göran Olofsson
22 Börje Rohlin
23 Mats Hallin

Tränare: Curre Lindström
Lagledare: Sonny Danielsson

AIK

Målvakter: 1 Bo Karlsson
25 Gunnar Leidborg

Backar: 2 Lars-Göran Nilsson
3 Ola Fahlqvist
4 Kai Nurmi
5 Mats Rasmusson
6 Lars Danielsson
7 Bo Ericsson
16 Jan Olsson
23 Anders Olsson
24 Anders Wallin

Forwards: 8 Mats Danielsson
9 Jan-Olov Kroon
10 Rolf Edberg
11 Bo Olofsson
12 Mats Ulander
13 Sören Sjögren
14 Anders Håkansson
15 Ulf Isaksson
17 Thomas Gradin
18 Leif Holmgren
19 Kent Nilsson
20 Christer Lundberg
22 Pär Mårts

Tränare: Anders Parmström
Lagledare: Jan Nyström

MATCHENS LIRARE

Vid varje match i Ahearne Cup kommer en "matchens lirare" att nomineras av en av arrangörerna speciellt utsedd jury. "Matchens lirare" behöver nödvändigtvis inte vara planens bäste. Belöningen tilldelas den som i sitt spel visat sådana tekniska kvaliteter att han väl fyller kravet av "lirare".

SKYTTE- OCH MÅLVAKTSLIGA

Jubileumsupplagan till ära kommer i årets turnering speciella pris att tilldelas de tre bästa målskyttarna — sammanlagd poäng, mål och målgivande passning — samt turneringens tre bästa målvakter. Där man dividerar antalet skott med antalet insläppta mål och på så vis får fram ett rättvisespeglande resultat.

SPELPROGRAMMET

26 december

Johanneshov kl. 15.00:	Djurgården—AIK
Helsingfors kl. 15.00:	IFK Helsingfors—Dynamo Moskva

27 december

Johanneshov kl. 19.00:	Djurgården—Dynamo
Södertälje kl. 19.00:	Södertälje—IFK Helsingfors

28 december

Johanneshov kl. 19.00:	AIK—IFK Helsingfors
Södertälje kl. 19.00:	Södertälje—Dynamo

29 december

Johanneshov kl. 19.00:	Djurgården—IFK Helsingfors
Upplands Väsby kl. 19.00:	Södertälje—AIK

30 december

Johanneshov kl. 19.00:	AIK—Dynamo
Södertälje kl. 19.00:	Södertälje—Djurgården

Trots flygande uppvaktning bakom ryggen släpper inte Roland Einarsson, DIF, pucken med blicken.

15
A.I.F.

SÖDERTÄLJE
ELEKTRISK

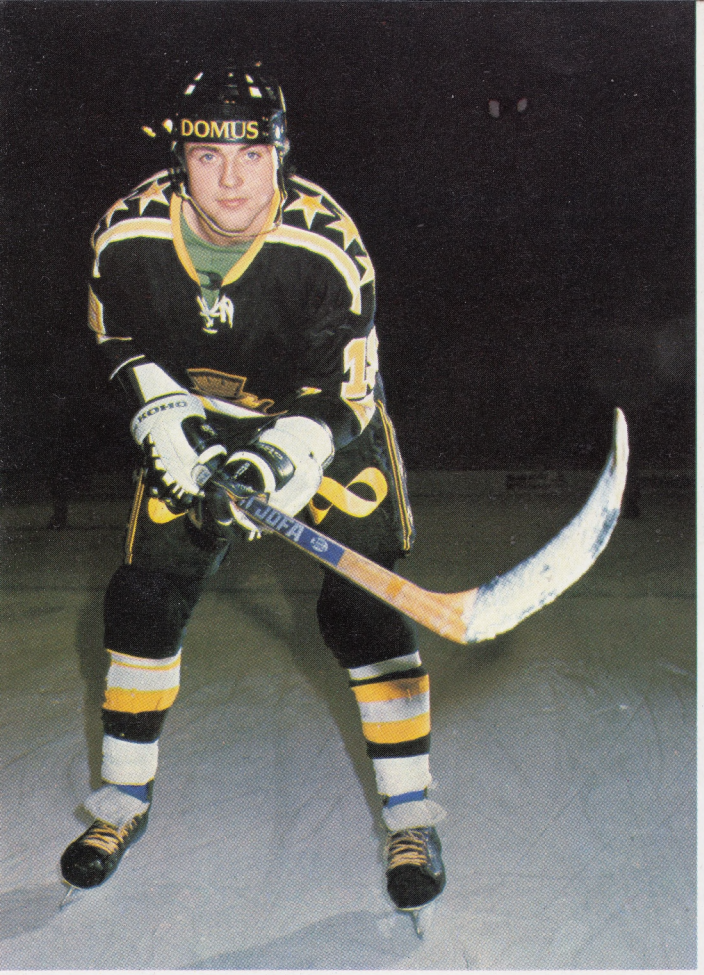
DOMUS

MAR HALLQUIST
GNADS FIRMA

Alla siffror under 25 år

I Ahearne Cup har det spelats 331 matcher genom åren. Ca 1,2 miljoner åskådare har sett 41 lag göra 2.846 mål. 68 matcher har slutat oavgjort.

Ahearne Cup började som en chansning, tyckte många, men blev omgående en fast etablerad succé. 1976/77 års turnering kommer säkert att inrymma samma kryddor som vi vant oss vid från tidigare turneringar: spänning, god sport med välspelade matcher och fyllda läktare.

En del av oss minns säkert namnen på de kanadensiska proffsen i de engelska lagen, som i turneringens barndom lärde svenskarna åtskilligt av spelets matematik.

Harringay Racers vann cupen tre gånger med spelare som snabbe Ed Blondin och färgstarke killern Tony Licari från Italien. Liksom sedermera Sverigetränarna Les Anning och Kenny Booth i Earls Court Rangers och paret Cliff Ryan-Curley Leachman i Wembley Lions. "Lejonen" höll sig för övrigt med en av de bästa målvakter som presenterat sig på svensk is vid den tidpunkten. Ted Gilchrist var namnet om minnet skulle svika.

Hårdast om cupen var det nog 1953. Harringay Racers kvitterade till 5—5 40 sekunder före slutet mot Tre Kronor. I den turneringen gjorde förresten Les Anning i Earls Court Rangers för egen klubba hela fem mål på landslagsmålvakten Hasse Isaksson från Gävle Godtemplare.

Nottingham Panthers hade året därpå med sig turneringens hittills kanske festligaste uppenbarelse, rent geografiskt — en kines vid namn George Chin. Han lär ha varit svårtagen när han fintade med ögonen påstår de som var med på den tiden...

På den "exotiska avdelningen" var det premiär för en färgad i 1968/69 års turnering. Victoriaville Tigers lagkapten John Ments, som både kunde åka skridskor och fightas.

Avdelningen "otroliga vändningar" har många kapitel. Låt oss bara erinra om ett tillfälle. 1958 när Sovjets Vingar ledde finalen mot Wembley Lions med 8—5 13 minuter före slutsignalen, varpå "lejonen" skottade in fem mål och vann cupen!

1959 tog Djurgårdens starka mästarelva som första svenska lag trofén och två år senare noterades den hittills största publiksiffran genom åren. 18.500 betalade entré, 2.000 plankade in och minst 6.000 fick vända när Djurgården tog sig an blivande vinnarna Port Arthur Bearcats på Johanneshovs uterink. "Björnkattorna" vann med 5—3. Herr bandyspelare Fredblad gjorde ett av Djurgårdens mål.

1964/65 följde Brynäs upp premiärvinsten i SM vintern före med Ahearne Cup-triumf. Senare samma år snuvades gästrikarna av Västra Frölunda på SM-guldet.

1967 var det dags för kämpastarka Leksand att bli landsortslag nr 2 att vinna cupen.

1968/69 vann ett tämligen nederlagstippat Djurgården i "kavaj". Man hade slagit Södertälje i det inbördes mötet och stod på ointagbara 10 poäng när Södertälje spelade sin sista match och kom upp i samma poängskörd. Det var "blårändernas" tredje turneringsvinst. En fjärde Ahearne Cup-seger tog Djurgården för övrigt 1973/74.

De två senaste turneringarna har dominerats av Dynamo Moskva och i viss mån av Sparta Prag, som dock utklassades rejält i 1975/76 års final. 8—2 blev siffrorna.

Första matchen i Ahearne Cup spelades den 27 februari 1952. Sveriges nyblivna bronsmedaljörer i Vinter-OS i Oslo mötte silvermedaljörerna från USA inför 12.239 åskådare på Stockholms Stadion. Resultatet blev oavgjort 6—6. Den första tabellen i Ahearne Cups historia fick till slut följande utseende:

1. Edmonton Mercurys CAN	3	3	0	0	23— 4	6
2. Tre Kronor	3	1	1	1	12—11	3
3. Stockholmsalliansen	3	1	0	2	6—19	2
4. USA	3	0	1	2	9—16	1

Statistik

1953

1. Harringay Racers ENG	4	3	1	0	16—10	7
2. Tre Kronor	4	2	1	1	28—19	5
3. Earl Court Rangers ENG	4	0	0	4	15—20	0

1953/54

1. Harringay Racers ENG	4	3	0	1	16—12	6
2. Wembley Lions ENG	4	1	1	2	17—15	3
3. Tre Kronor	4	1	1	2	12—18	3

1954

1. Nottingham Panthers ENG	2	1	1	0	10— 8	3
2. Tre Kronor	2	0	1	1	8—10	1

1955

1. Sovjet	2	1	0	1	11— 5	2
2. Tre Kronor	2	1	0	1	7— 8	2
3. Harringay Racers ENG	2	1	0	1	8—13	2

1956 inställdes av skilda anledningar Ahearne Cup.

1957

1. Harringay Racers ENG	4	3	1	0	21—13	7
2. Gävle GIK	4	2	1	1	14— 9	5
3. Södertälje SK	3	1	0	2	9—16	2
4. Djurgårdens IF	3	0	0	3	10—16	0

1958

1. Wembley Lions ENG	4	3	0	1	27—17	6
2. Sovjets Vingar	4	3	0	1	24—16	6
3. Djurgårdens IF	4	2	0	2	12—13	4
4. Södertälje SK	4	1	0	3	13—20	2
5. Gävle GIK	4	1	0	3	14—24	2

1959

1. Djurgårdens IF	2	2	0	0	13— 4	4
2. Södertälje SK	2	1	0	1	10—11	2
3. Wembley Lions ENG	2	0	0	2	6—14	0

1959/60. Lasse Björn var den förste svensk att ta emot Ahearne Cup-pokalen. Detta gjorde han i egenskap av lagkapten i Djurgårdens IF.

1960/61

1. Sovjets Vingar	4	4	0	0	18—11	8
2. Djurgårdens IF	4	3	0	1	17—15	6
3. Röda Stjärnan TJECK	4	2	0	2	22—11	4
4. Leksands IF	4	1	0	3	12—16	2
5. Södertälje SK	4	0	0	4	8—24	0

1961/62

1. Port Arthur Bearcats CAN	4	4	0	0	15— 4	8
2. Djurgårdens IF	4	3	0	1	20— 8	6
3. Röda Stjärnan TJECK	4	2	0	2	17—12	4
4. Södertälje SK	4	0	0	4	9—24	0

1961/62. Undra på att det blev publikrekord på Johanneshov. 18.500 personer släpptes in när Djurgården mötte Port Arthur Bearcats från Kanada.

1962/63

1. Djurgårdens IF	4	3	0	1	16— 8	6
2. Södertälje SK	4	3	0	1	15—15	6
3. Spartak Pilsen TJECK	4	2	0	2	17—10	4
4. Dukla Prag TJECK	4	1	1	2	13—22	3
5. Västra Frölunda	4	0	1	3	12—18	1

1963/64

1. Sovjet B	4	4	0	0	29— 5	8
2. AIK	4	1	1	2	19—20	3
3. Södertälje SK	4	1	1	2	12—16	3
4. Finland	4	1	1	2	16—22	3
5. Djurgårdens IF	4	1	1	2	12—25	3

1964/65

1. Brynäs IF	5	4	0	1	38—18	8
2. Sovjet U	5	4	0	1	18—14	8
3. Lacombe Rockets CAN	5	2	0	3	16—16	4
4. Djurgårdens IF	5	2	0	3	23—24	4
5. Leksands IF	5	2	0	3	16—21	4
6. Södertälje SK	5	1	0	4	21—36	2

1965/66

1. Sherbrooke Beavers CAN	6	4	0	2	38—28	8
2. Södertälje SK	6	3	0	3	36—39	6
3. Leksands IF	6	3	0	3	33—40	6
4. Djurgårdens IF	6	2	0	4	33—33	4

1966/67

GRUPP 1

1. Södertälje SK	6	4	1	1	33—24	9
2. AIK	6	3	1	2	26—16	7
3. Sovjet U	6	3	0	3	31—24	6
4. Västerås IK	6	0	2	4	18—41	2

GRUPP 2

1. Leksands IF	6	3	2	1	25—20	8
2. Brynäs IF	6	4	0	2	20—17	8
3. Djurgårdens IF	6	2	1	3	20—20	5
4. Drumheller Miners CAN	6	1	1	4	13—21	3

FINAL: Södertälje SK—Leksands IF 5—11

1967/68

1. Sovjets Vingar	6	4	1	1	26—21	9
2. Drummondville Eagles CAN	6	3	1	2	22—20	7
3. Södertälje SK	6	3	0	3	34—23	6
4. Leksands IF	6	2	2	2	26—27	6
5. Djurgårdens IF	6	2	1	3	23—25	5
6. Färjestads BK	6	2	1	3	19—24	5
7. AIK	6	1	2	3	17—27	4

1968/69

1. Djurgårdens IF	6	5	0	1	23—10	10
2. Södertälje SK	6	5	0	1	30—20	10
3. AIK	6	3	1	2	18—22	7
4. IFK Helsingfors FIN	6	3	0	3	26—22	6
5. Sparta Prag TJECK	6	2	0	4	20—26	4
6. Victoriaville Tigers CAN	6	1	1	4	12—24	3
7. Leksands IF	6	1	0	5	17—32	2

1968/69. Kanadicken André Bisette i Victoriaville Tigers visar domare Lars Tegnér dåligt ishockeyhumör.

1969/70

1. IFK Helsingfors FIN	7	6	0	1	48—24	12
2. Spartak Moskva SOV	7	6	0	1	39—21	12
3. Södertälje SK	7	4	0	3	33—33	8
4. Sparta Prag TJECK	7	3	0	4	38—42	6
5. Leksands IF	7	3	0	4	26—28	6
6. AIK	7	2	0	5	28—31	4
7. Djurgårdens IF	7	2	0	5	31—44	4
8. Färjestads BK	7	2	0	5	22—42	4

1970/71

1. Spartak Moskva SOV	7	6	0	1	38—22	12
2. Leksands IF	7	4	2	1	26—14	10
3. Djurgårdens IF	7	2	3	2	27—25	7
4. Skoda TJECK	7	3	1	3	24—25	7
5. AIK	7	3	0	4	27—32	6
6. IFK Helsingfors FIN	7	2	1	4	25—30	5
7. Färjestads BK	7	1	2	4	26—35	4
8. Södertälje SK	7	1	2	4	19—29	4

Anders Hedberg, numera proffs i Winniepeg Jets, glädje-exploderar på välkänt manér över en fullträff och kanske över lyckan att få vinna Ahearne Cup 1973/74 tillsammans med lagkamraterna i Djurgården.

1971/72

1. Spartak Moskva SOV	7	5	2	0	54—27	12
2. Södertälje SK	7	4	2	1	34—26	10
3. Leksands IF	7	3	2	2	28—23	8
4. Galt Hornets CAN	7	4	0	3	26—27	8
5. AIK	7	3	0	4	22—25	6
6. Djurgårdens IF	7	3	0	4	32—41	6
7. Färjestads BK	7	3	0	4	22—32	6
8. IFK Helsingfors FIN	7	0	0	7	11—28	0

1972/73

1. Spartak Moskva SOV	6	6	0	0	49—26	12
2. Leksands IF	6	4	0	2	45—28	8
3. Södertälje SK	6	3	0	3	43—34	6
4. IFK Helsingfors FIN	6	3	0	3	28—27	6
5. Djurgårdens IF	6	3	0	3	23—37	6
6. AIK	6	2	0	4	32—37	4
7. BC Totems CAN	6	0	0	6	23—54	0

1973/74

1. Djurgårdens IF	6	5	0	1	42—21	10
2. Dynamo Moskva SOV	6	4	1	1	36—20	9
3. Leksands IF	6	4	0	2	32—16	8
4. London Lions ENG	6	3	1	2	20—22	7
5. Södertälje SK	6	2	1	3	26—30	5
6. AIK	6	1	0	5	21—36	2
7. Regina Pats CAN	6	0	1	5	16—48	1

1974/75

1. Dynamo Moskva SOV	5	3	2	0	17—12	8
2. Sparta Prag TJECK	5	3	1	1	20—14	7
3. Södertälje SK	5	3	0	2	23—18	6
4. Leksands IF	5	2	1	2	21—19	5
5. AIK	5	1	1	3	20—25	3
6. Djurgårdens IF	5	0	1	4	16—29	1

1975/76

1. Dynamo Moskva SOV	5	5	0	0	34—14	10
2. Sparta Prag TJECK	5	3	1	1	26—22	7
3. Södertälje SK	5	1	3	1	22—21	5
4. AIK	5	2	1	2	17—15	5
5. Djurgårdens IF	5	1	0	4	21—33	2
6. Hammarby	5	0	1	4	13—26	1

Statistik kring 25 år med Ahearne Cup

Flest turneringssegrar:

Djurgårdens IF	4
Harringay Racers ENG	3
Spartak Moskva SOV	3
Sovjets Vingar SOV	2
Dynamo Moskva SOV	2
Edmonton Mercurys CAN	1
Nottingham Panthers ENG	1
Wembley Lions ENG	1
Port Arthur Bearcats CAN	1
Brynäs IF	1
Sherbrooke Beavers CAN	1
Leksands IF	1
IFK Helsingfors	1

Nation med flest antal segrar:

Sovjet	7
Sverige	6
England	5
Kanada	3
Finland	1

Flest gjorda mål i genomsnitt per match:

Edmonton Mercurys CAN	7,67
Sovjet B	7,25
Spartak Moskva SOV	6,67

Minst gjorda mål i genomsnitt per match:

Stockholmsalliansen	2,00
Victoriaville Tigers CAN	2,00
Drumheller Miners CAN	2,17

Minst insläppta mål i genomsnitt per match:

Port Arthur Bearcats CAN	1,00
Sovjet B	1,25
Edmonton Mercurys CAN	1,30

Flest insläppta mål i genomsnitt per match:

BC Totem CAN	9,00
Regina Pats CAN	8,00
Earl Court Rangers ENG	7,50

Bästa målskillnad i genomsnitt per match:

Edmonton Mercurys CAN 7,67—1,30 = +6,37

Sämsta målskillnad i genomsnitt per match:

Regina Pats CAN 2,67—8,00 = —5,33

MARATONTABELL FRÅN AHEARNE CUP

(Kolumnerna i tabellen läses från vänster enligt följande: Antal turneringar, spelade matcher, vunna matcher, oavgjorda matcher, förlorade matcher, målskillnad samt antal erövrade poäng.)

1.	Djurgårdens IF	19	97	43	7	47	414	—421	93
2.	Södertälje SK	19	98	41	10	47	435	—470	92
3.	Leksands IF	12	72	33	9	30	318	—299	75
4.	AIK	11	65	22	7	36	247	—285	51
5.	Spartak Moskva SOV	4	27	23	3	1	180	— 96	49
6.	IFK Helsingfors FIN	5	33	14	1	18	138	—131	29
7.	Dynamo Moskva SOV	3	16	12	3	1	87	— 46	27
8.	Sparta Prag TJECK	4	23	11	2	10	104	—104	24
9.	Sovjets Vingar SOV	3	14	11	1	2	68	— 48	23
10.	Harringay Racers ENG	4	14	10	2	2	61	— 48	22
11.	Färjestads BK	4	27	8	3	16	89	—133	19
12.	Brynäs IF	2	11	8	0	3	55	— 35	16
13.	Sovjet U	2	11	7	0	4	49	— 38	14
14.	Tre Kronor	5	15	5	4	6	67	— 66	14
15.	Wembley Lions ENG	3	10	4	1	5	50	— 46	9
16.	Sovjet B	1	4	4	0	0	29	— 5	8
17.	Röda Stjärnan TJECK	2	8	4	0	4	39	— 23	8
18.	Port Arthur Bearcats CAN	1	4	4	0	0	15	— 4	8
19.	Sherbrooke Beavers CAN	1	7	4	0	3	38	— 38	8
20.	Galt Hornets CAN	1	7	4	0	3	26	— 27	8
21.	Drummondville Eagles CAN	1	6	3	1	2	22	— 20	7
22.	Skoda TJECK	1	7	3	1	3	24	— 25	7
23.	London Lions ENG	1	6	3	1	2	20	— 22	7
24.	Gävle GIK	2	8	3	1	4	28	— 33	7
25.	Edmonton Mercurys CAN	1	3	3	0	0	23	— 4	6
26.	Lacombe Rockets CAN	1	5	2	0	3	16	— 16	4
27.	Spartak Pilsen TJECK	1	4	2	0	2	17	— 10	4
28.	Nottingham Panthers ENG	1	2	1	1	0	10	— 8	3
29.	Finland (landslaget)	1	4	1	1	2	16	— 22	3
30.	Drumheller Miners CAN	1	6	1	1	4	13	— 21	3
31.	Dukla Prag TJECK	1	4	1	1	2	13	— 22	3
32.	Victoriaville Tigers CAN	1	6	1	1	4	12	— 24	3
33.	Sovjet (landslaget)	1	2	1	0	1	11	— 5	2
34.	Stockholmsalliansen	1	3	1	0	2	6	— 19	2
35.	Västerås IK	1	6	0	2	4	18	— 41	2
36.	Västra Frölunda	1	4	0	1	3	12	— 18	1
37.	USA (landslaget)	1	3	0	1	2	9	— 16	1
38.	Hammarby IF	1	5	0	1	4	13	— 26	1
39.	Regina Pats CAN	1	6	0	1	5	16	— 48	1
40.	Earl Court Rangers ENG	1	4	0	0	4	15	— 30	0
41.	BC Totem CAN	1	6	0	0	6	23	— 54	0

Tre Kronors nuvarande förbundskapten Hans "Virus" Lindberg hör även till dem som spelat Ahearne Cup. Här syns han i AIK-dress i en match mot IFK Helsingfors.

Största profilen

SVEN TUMBA, Djurgårdens IF

Namnet är förknippat med svensk ishockeys genombrott som vår största bollsport vintertid.

Hela femtiotalet och halva sextiotalet var Sven "Tumba" Johansson — han kallas också "Johan" och "Nenne" i den trängre kretsen — rubrikernas man.

245 A-landskamper hann han med.

I Ahearne Cup var han ofta medelpunkten. Här ger han sin syn på varför det tände till alldeles extra hos honom, Lasse Björn, Rolle Stoltz, Tommy Björkman, Hasse och Stig Tvilling — och allt vad nu hans generations fixstjärnor hette.

1960 var saken biff — gamla ärorika Djurgården kunde åka segervarv på Stadion som segrare i Ahearne Cup! Jag glömmer aldrig hur skönt vi tyckte det kändes. I flera vintrar hade vi varit **nära.** Speciellt vintern innan, den då jag drabbade svenska folket med min båt-bensskada. Dåvarande engelska proffslaget Wembley Lions lades på rygg med siffrorna 3—2 och allt verkade så väl bäddat. Men en del av grabbarna i gänget insjuknade eller skadades.

Till vår tränare Arne Strömbergs förtvivlan föll vi på nyårsdagen 1959 mot arvfienden och arrangörskompisen Södertälje. Just då, när vi tappade bucklan på uppploppsrakan så att säga, bestämde vi oss förstås: Nästa vinter kan inget stoppa "blåränderna".

Sagt och gjort. Vi skrinnade igenom turneringen till publikens härliga bifall och blev första svenska klubblag som tog en inteckning i DN-pokalen. Att vi samma vinter också vann SM — det hände ju rätt flitigt på min, Rolles och Lasse Björns och grabbarnas tid — gjorde inte segerbanketten sämre . . .

Vi sneglade mot Kanada

Det härliga med Ahearne Cup var först och främst att den kom som dels ett annorlunda inslag mellan landskamper och allsvenskt harvande, dels gav kontakt med andra hockeystilar. Ryssarna travade ju in i DN-cupen och vann med sitt landslag 1955 — ni skulle ha sett vilken lirare t.ex. Bobrov var! — och via Englandsproffslag kom det sköna kanadensare som Kenny Both, Les Strongman, Les Anning m.fl.

Ärligt talat sneglade man redan då speciellt mot Kanada. Jag har varit med om att vinna tre VM. Men vid inget tillfälle, inte ens 1957 (Moskva) eller 1962 (Colorado), var **både** ryssar, tjecker och kanadensare med och krigade. Det där sitter som en liten tagg i hjärtat fortfarande, trots att man nu valsar runt i världen i den så utbredda golfsporten.

Då jag fick proffsanbud

Kanske påverkade just Ahearne Cup mej speciellt när jag frälstes av den kanadensiska hockeystilen.

Visst stökade "lönnlöven" till det rejält ibland — inte minst i VM-turneringarna — men man kan aldrig resonera bort deras genuina hockeykunskaper. Det enkla, raka — det är kanadensisk ishockeys varumärke.

Själv blev jag väl något av en banbrytare när jag på hösten 1958 nappade på en inbjudan från Boston Brunis, ett av de sex lagen i superligan National Hockey League (NHL) — på den tiden en knallhård konkurrens genom det så starkt begränsade antalet lag.

Hos Boston trivdes jag finfint. Justa kisar överlag. Från materialar'n till lagets fix-stars. Men där drabbades jag också av den märkliga båtbensskada som gjorde ena handen obrukbar under lång tid.

Jag var för övrigt nära att nappa på det anbud Bruins direktörer gav mej. Men samtidigt hade jag en massa skapliga business igång här hemma. Och hjärtat var så blågult att "Johan" tog flyget hem.

Skönt för talangerna

Men åter till Ahearne Cup. Minnena därifrån är alltså många. Från de första åren, då det handlade om spel landslag emellan, till 60-talet. Så ofta jag fått tid har jag tagit chansen och bevittnat fighter i DN-cupen även sen jag 1966 lade av efter den vinterns VM-turnering (Ljubljana, Jugoslavien).

Ahearne Cup ska alltså ge svensk hockey impulser utifrån. Utveckla lirare, som kanske inte kommit fram i landslaget ännu.

Och naturligtvis tänder det "gubbarna" i lagen extra. Är man rutinerad och lite halvmätt efter många medaljer behövs det lite extra för att få upp ångan till max . . .

Nu hoppas jag på ett skönt, givande jubileum för den traditionsrika turneringen.

Och varför skulle inte en ur-djurgårdare som jag önska speciellt fadershuset lycka till. Ett lämpligt tillfälle för "Myggan" Wallin, Björne Palmqvist och kisarna att visa AIK vem som ändå är bäst i Kungl. Hufudstaden!

Sven Tumba — hockey- och golfentusiast.

TELENYTT
22 84 00

SPORTNYHETERNA

DAGENS NYHETER
Fredagen den 2 Januari 1959

Stig Carlssonmål i slutsekunder gav Djurgården säsongens första nederlag

WEMBLEY LIONS VÄNDE 5-8 TILL 10-8 SEGER

1—0 FÖR DJURGÅRDEN. Hasse Mild har kommit fri och skjuter pucken förbi Thord Flodqvist, som kastar fram sin klubba för att avvärja men är för sent ute. Yngve Carlsson är närmaste vittne till händelsen.

Ny glansmatch av Thord Flodqvist

Hans Mild utmärkt back Tumba Johansson sprack

Ett par sekunder före slutsignalen, då ställningen var om tvåmellan Djurgården och Södertälje i nyårsdagens första Ahearnematch, åkte gamle trotjänaren Stig Carlsson upp mot Djurgårdsburen, vände sig om och sög på klockan. Matchtiden var nästan ute så Stig sa till Yngve Johansson i Djurgårdskassorn — Nu är det pär klart så vi stickar. — Men den gode Stig var för tidigt ute. Det kom nämligen en puck glidande mot kassarn, och han strökte instinktivt ut sin klubba och förpassade pucken bakom vännen Yngve. Så gick slutsignalen och Södertälje hade vunnit med 3—2 efter periodsiffrorna 0—0, 0—1, 3—1.

Det blev en kalldusch inte bara för Djurgården utan även publiken stod som lamslagen. Det var Djurgårdens första nederlag denna säsong man hade bevittnat och ett snöpligt sådant.

I uppgörelsen blev en sumpolagarnas match. Ett missadre frinkt från backgr hall och minutrena innan Tälje segerstrut gled in hade Tumba och hans kroder tre finlina målchanser, vilka flog bort med vinden. Det blev ingen stor match, men mot slutet hjöds det dock på en nervpirrande dust. Frågan var vem som skulle få segermålet?

Det ende [illegible] att notera under förut[illegible] [illegible] Erik [illegible]

Det var det väl inte heller att hyla ut ordinarie målvakten [illegible] uppgiften att hoppa in [illegible] blivit när [illegible]

Missade gluggen Träffade glöggen

Det har sina risker att sätta ut ersätt under ishockeymatcher. När Djurgårdens och Södertälje spelare innan matchen höll på att skjuta in sin puck över skyddsnätet bakom målet. Den lande-le i slöjdstiden, där den träffade förstö[illegible]

MÅLSSKYTT Bob Holmes signalerar av[illegible] Ryske backen Kuta[illegible] klubban.

Ödesdiger skiftning av målvakt

Tre målvakter kom att spela avgörande roller i huvudslaget på Stadion mellan Sovjets Vingar och Wembleys Lejon. Genom att ryssarna, som mobiliserades två målvakter, tvingades upptäcka att dessa var ungefär lika billiga och genom att Wembleys puckmotare Gilchrist var i ett ajusärdeles slag hände det oväntade att Wembley vann med 10—8 (2—5, 3—2, 5—1).

Matchen fick ett dramatiskt slut. Ryssarna ledde 7 minuter in på sista perioden med 8—5, men sedan rusade Vingarna ihop samtidigt som Wembley hittade melodin och gjorde rena uppvisningsmatchen med 5—0 som resultat. Ryssarna byttte målvakt, när det började rasa, men då rasade det hara ännu mera . . .

Den 7 108 starka publiken fick genom det dramatiska slutet bränsvig för sitt tålamod att i den bikt[illegible] [illegible] begå sin [illegible] på 8 [illegible] dino. Medan ryssarna länge hade alla sympatier på sin sida, [illegible] den nyckfulla publiken dessa på Wembley i samma mån som engelsmännen började hala in på försprånget, och efteråt var ovationerna av samma slag som om det varit ett svenskt lag som tryckt till [illegible].

Den sensationella omsvängningen kunde man inte ana sig till i första perioden, som med tvåmarsjutt 5—2 gick till Sovjet-vingarna. Dessa fick för övrigt en önskestart genom att göra 3—0 på 60 sekunder, och här och var hördes på läktarna illa dolda funderingar om att Wembley gjort Tumba Johansson sällskap i ett intensivt nyårsfrälsande. Även Tumba hade ju haft svårt att hala försvaret med pucken tidigare på dagen. Men redan i andra perioden visade sig Wembley det av sig den eventuella trötthet från nyårsfrälsandet och började hala in på försprånget.

UTVISNINGAR I MÄNGD

Andra perioden kännetecknades ännu mera av diverse enskilda handgemäng och de bägge domarna Olle Wiking och Göste Ahlin passade på tillfället erinra sig förekomsten av utvisningsbänkar. Det skickade mänder av spelare ett länge verkade det dåtter folktomt vid de [illegible] läsn.

Tydligen räkade de ryska serverna i oro en bit in på tredje perioden. På annat sätt kan man inte förklara att man plurkade ut målvakten Khinov — han hade fått en puck passera in i nät mellan benen — och i stället satte in Zagrigrev, som hämtades direkt från avbytarbänken. Han torde vid det laget ha varit ordentligt genomfrusen och kom ej på fasen.

Det var som en glasrplnov, när han lämnade ryssarna sinna upp en tjusig ishockey. En gång som alltmänna vinthundar över men och fick sitt samspel att klaffa och skutten att slappra som trunnlin. Det var alor ishockey. Samtidigt kunde man inte ikta bli att varmas av den engelsk-kanadensiska stridsvilian. Man fick många anmärkningar, kom igen för att 7ä en ny smäll, men kom åter igen och började nu dela ut egna kommentarer. Det var det Churchill som [illegible] Wembley förlorade många slag, men [illegible] Var det Churchill som [illegible] [illegible]delsen av en [illegible]

'Fyra mål onödiga'

— Visst var det en kalldusch av otrevligaste slag, men sånt händer ibland: Tynd bara att det skulle hända just nu, sade ryske tränaren Vladimir Jegorov, som dock kände sig något tröstad när Djurgårdens ishockybus Arne Grunander kom in i omkläddningsrummet och sade något om att "delad sorg är halv sorg". Det var bara det att den Grunanderska sorgen hunnit bli ett par timmar gammal och därmed inte så kaonhar . . .

— Minst fyra av våra bästagenmål borde aldrig ha kommit till, sade Jegorov vidare. Vi ansåg det nödvändigt byta ut Chinov sedan denne släppt in ett par billiga puckar. Men vi kom tydligen ur ankan i eiden, eftersom ersättaren orkad åt sig generan av att par skattgen sinka sköt. Jag tänker då närmast på 9-e och 10-e målen. Vi värmde inte upp ersättaren, det är sant, men vi ansåg att en ersättare ska ha änpan uppe och kunna rycka in när som helst.

Vi borde ha vunnit matchen under normala förhållanden. Jag jag ska gärna erkänna att Wembley var betydligt bättre än när vi senast mötte i Moskva. Den framför allt satte de nu in mycket hårdare tackling, och det tyckar vi inte om. Domarna [illegible] inte heller så ty[illegible] den bar skägen och gjorde [illegible] av en av [illegible] rundlin.

Sag bor [illegible] genom at [illegible] får sak[illegible] derna [illegible] hela [illegible]

TVÅ AV PLANENS DOMINERANDE passare i matchen mellan Sovjets Vingar och Wembley Lions. Wembley[illegible] Gerry Moore arbetar sig förbi ryske backen Prilepski.

Rätt RONDEN

2.1.1959.

Tänker Wembley vinna DN-veckan?

Dramatiken står sig i DN-turneringen om Ahearne cup. Ver kunde väl drömma om att veteranen och numera kommunalfullmäktige Stig Carlsson just två (2) sekunder före full tid skulle torpedera Djurgården med 3—2 och skaffa dem deras första säsongnederlag? Och är mer: vem kunde drömma om att de dittills rätt tama lejonen från Wembley i sista perioden mot Sovjets Vingar skulle göra fem raka mål och svänga siffrorna 5—8 till 10—8?

Det var i varje fall vad som hände i snöhälsten på Stadion nyårsdagen, och undra på sedan om den till 7 108 personer uppgående publiken höll på att gå upp i limningen. Det ryska nederlaget var destinera oväntat som Sovjets Vingar startat matchen mot Wembley ungefär som om de varo världsmästare: 2—0 på en minut, som sedan spädde på till 5—2 inom 15 minuter i första perioden.

Sällan har man sett en sådan upptakt av en ishockeymatch på vårt breddgrader — och sällan en sådan finish. Svängningen på tampen med de fem raka Wembleymålen var en thriller i stil med när Tre Kronor tillkämpade sig det olympiska bronset i Oslo 1952 genom att vända 0—3 till 5—3.

En sak är klar: det finns ingen favorit till Ahearne cup 1959, men lejonen från Wembley kanske har fått blindad tand efter nyårsdagen bisvaal.

Ödesdigert målvaktsbyte hos Vingarna

Den märkliga matchen mellan Sovjet och Wembley visade än en gång att rysarnas stoesta fiende är deras nerver. Så länge det går den väl i honden spelar de en underbar hockey, men när det har emot sig tröskar motståndarna ihop sig och spelarna missar de enklaste uppgifter.

Ahearne Cup 1959 — det övre klippet: Dagens Nyheters första sportsida efter den oerhört dramatiska matchen på Stockholms Stadion där Wembley Lions vände underläge 2—8 till seger med 10—8 mot Sovjets Vingar.

Den mest märkliga svängningen i Ahearne Cup-historien. Ahearne Cup uppmärksammades minsann inte bara av Dagens Nyheter — det undre klippet är hämtat från Stockholmstidningens förstasida 5 januari 1959 — Wembley Lions vann cupen efter seger med 9—2 mot Gavle Godtemplare — och 15 utvisningar . . .

STOCKHOLMS-TIDNING
Beställ du SIAB-annonsen även i Stockholm. Tidningens riksupplaga. Ring 22 20 00 och tala med "Telefonannonser".
Måndagen den 5 Januari 1959

A. B. AFFÄRSSYS[illegible]
Malmö Göteborg Stockh[illegible]

Femton utvisningar då Wembley vann Ahearne cup

SOVJETS BLIXTSTART KNÄCKTE DJURGÅRDEN

4 mål på 130 sekunder knäckte Godtemplarna Blomé bäst i försvaret

GAVLE (ST) Wembley Lions erövrade Ahearne Cup men gjorde sannerligen ingen slut ishockeypropaganda vid den avgörande matchen mot Gävle Godtemplare på söndagskvällen. 9—2 vann "Lejonen" med efter de kuriösa period-siffrorna 1—1, 7—0, 1—1. Och inte mindre originella var utvisningssiffrorna: 11—4, 11 gånger fick Wembleys röda lejon sitta fillen (två gånger hade man två spelare utvisade samtidigt).

Inträdningsmänderna på andra perioden [illegible] den [illegible] hålll [illegible] till [illegible] [illegible] [illegible]

”Drumlarna”

25 år med Ahearne Cup, ett kvarts sekel av utveckling för svensk hockey, från det tidiga 50-talets snabba passningsspel till dagens täta uppgörelser. En mycket stor andel i den utvecklingen har utbytet med kanadensiska amatörer och engelska proffslag med kanadensare som nästan 100-procentigt inslag. Men medaljen hade också en baksida — den transatlantiska tuffheten slog ibland över i ren bärsärkagång.

På 50-talet räckte det oftast med att transatlanterna varnade med ett tandlöst grin och lyft klubba för att våra hemvävda spelare skulle tveka att ge sig in i ”värmen” framför kassen.

Naturligtvis fanns de här inslagen — mer eller mindre — också i Ahearne Cup. Hur mycket som kom i dagen berodde oftast på gästernas spelkapacitet. Lag som Sherbrooke Beavers kunde bära de utvisningar deras aggressivare spelstil åsamkade dem, medan andra lag efter ”domarförföljelser” visade huggtänderna framåt dagarna efter nyår.

Om Darryl Sly får stå som symbol för kanadensisk gangsterhockey i gemen, så kan Drumheller Miners utan tvekan vidare betecknas som hans motsvarighet i Ahearne Cup.

De gjorde turneringen den äran 1966—67, och döptes raskt om till ”Drumlarna”. Det namnet gjorde de rätt för genom hela turneringen — utom i sista matchen, då de mot det ryska inslaget uppträdde med änglavingarna påmonterade.

Dessförinnan hade de emellertid i flera fall gått fram som bärsärkar i rinken. Leksands Olle Öst, fick en klubba i skallen från Leroy ”Rock” Crawford i Rocklundahallen och fick bäras ut på bår, medvetslös.

Det stora kurret — det som etsat sig fast mest på näthinnan — inträffade emellertid vid transatlanternas näst sista framträdande i turneringen. Man mötte Brynäs i Johanneshov — ett Brynäs som försiktigtvis försökte spela matchen och komma hem till Gävle med minsta möjliga antal blessyrer.

I 57 minuter nöjde sig ”Drumlarna” med att kasta sig över Brynäsare efter bästa förmåga, men i matchslutet gav de sig också på domarna.

Henry Syverson blev utvisad av ”Ersan” Wilkert, och för det tackade Syverson i mindre väl valda ordalag.

Wilkert bättrade på straffet med 10 minuter för osportsligt uppträdande, och då tände Syverson.

Han kastade sig över ”Ersan” med klubban i högsta hugg. Han träffade den förhatliga domaren i magen med klubbspetsen, och såg ett tag ut att ha som sin högsta önskan att klubba huvudet av mannen i randig tröja.

Relativt snabbt tog sig såväl kanadensare som Brynäsare in i händelsernas centrum, och med deras hjälp lyckades ”Ersan” Wilkert så småningom klara sig upp på sargkanten.

Först när tre uniformerade poliser infunnit sig vid rinkside, insåg Syverson att det kanske trots allt inte var han som hade rätt och alla andra i hallen fel. Trots speakerns ”nr 7 Syverson utvisad för resten av matchen” drog sig syndaren för en stund undan i spelarbåset.

Så småningom öppnades emellertid stora spelarentrén och under publikens visslingar lämnade Syverson sakta skrinnande Isstadion.

Kollegor till medarrangerande Dagens Nyheter har icke sällan framhållit att våldsinslaget varit ett av de bärande säljargumenten för våra anrika jul- och nyårsturnering. Till en del kan naturligtvis konstateras att hårda tag alltid lockar åskådare — på samma sätt som t.ex. boxning också har sin säkra publik.

Det gives emellertid en rad bevis för att bra hockey också drar folk — och bra hockey har Ahearne Cup alltid försökt bjuda.

1966—67 — året då alltså Drumheller Miners härjade — fyllde sålunda dubbelevenemanget Västerås—Södertälje och AIK—Sovjet Isstadion.

Finalen det året blev förresten en av de målrikaste. Leksand slog Södertälje med hela 11—5! 16 mål alltså. Efteråt kommenterade Dagens Nyheters sportchef R:et Eklöw i sin ”RONDEN”:

”. . . visade att man inte nödvändigtvis måste gå bröstgänges till väga på rinken. Det blir lika dramatiska och poängspäckade uppvisningar, om man håller sig till de europeiska och internationella reglerna.”

Efter att ha konstaterat att turneringen dragit 116 400 åskådare avslutade R:et:

”Våra kollegor i dagspressen har inte varit direkt vänliga mot turnéringen, men huvudsaken är att spelare och publik uppskattat densamma.”

Så har det varit genom åren — naturligtvis, annars skulle Ahearne Cup aldrig fyllt 25 år som klubbturnering.

Pralen Melander

DN:s Hockeyteam

Bobby Byström

Stellan Kvärre

Kjell Nilsson

Thorvald Ohlsson

Är man bra blir man stor

DAGENS NYHETER.

Största morgontidningen

AIK/DIF-shop på NK.

Du stöder väl din klubb genom att köpa allt som ingår i klubbgarderoben på NK! NK lämnar 10% på försäljningen till klubben! Både på NK-Hamngatan, i NK-Farsta och i NK-Täby finns hela utrustningen. Bra som julklapp!

Klubbjackor
110—130 cl ____ 160:—
140—170 cl ____ 175:—
180 cl, 48—54 ____ 190:—
Träningsoveraller
120—140 cl ____ 100:—
150—170 cl ____ 110:—
3—7 ____ 135:—

Mössa ____ 18:—
Halsduk ____ 32:—
Slips ____ 38:—
Pennor med
emblem ____ 7:—
Allt i klubbfärgerna!

AB Nordiska Kompaniet
75 år

”Gå ihop, Lasse!”

* Herrar Roland Stoltz och Lasse Björn är bland det käraste svensk ishockey har. ”Gå ihop, Lasse” — Rolles replik till sin backpartner i en landskamp sedan Rolle blivit överspelad uppe vid motståndarmålet, är vid det här laget klassisk.

* Den här jubileumsskriften, Ahearne Cup 25 år, utgör en berättelse i text och bild om ett stycke svensk ishockeyhistoria — Ahearne Cup, Dagens Nyheters, Djurgårdens och Södertäljes internationella klubblagsturnering.

* Ahearne Cup 25 år visar spelet om DN-bucklan i siffror, klassiska bilder som när Stadionborgen stormades av över 20.000. Välkända DN-pennor som R:et Eklöw och nuvarande sportchefen Bobby Byström medverkar.

* Alla fakta kring årets turnering — årets stjärnor i färg.